

Ambientació... Llegir... reflexionar... pregar... escoltar... actuar... FORMACIÓ PERMANENT

Text bíblic: **NINGÚ NO SAP EL DIA NI L'HORA - Mc 13, 32-37**

“...Ara, però, la data ni l’hora ningú no la sap, ni els àngels del cel, ni el Fill: només el Pare.

Alerta, vetlleu, perquè no sabeu quan serà el moment. Com aquell home que sortí de viatge; deixà la seva família, donà als seus criats plena responsabilitat a cadascú en la seva feina i va encarregar al porter que esperés despert.

Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quan arribarà l’amo de la casa, si al vespre o a mitjanit, al cant del gall o a trenc d’alba. No fos cas que arribi de sobte i us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: vetlleu!

Què diu el text?

¿Com són representats la temporalitat i la eternitat en aquest text de Marc?

En la teva vida ¿quins valors predominen, què et preocupa més?

Què et demana avui La Paraula?

Comentari per a ser llegit abans o després de la Lectio.

-EL TEXT-

En el verset 4 d’aquest capítol 13 de Marc, els deixebles han fet una pregunta a Jesús: “Digue’ns, ¿quan succeirà tot això i quin senyal hi haurà per a saber que tot plegat estarà a punt de realitzar-se?” .

Jesús els dóna una resposta que ells no s’esperaven ni de lluny, i que en al seu cas tampoc ens hagués agradat a nosaltres. La resposta que els dóna Jesús és amb dues comparacions: la figuera (Mc 13, 28-29) i l’home que surt de viatge obligat, lluny de la seva propietat (Mc 13, 33-36). El nucli de la resposta són tres afirmacions (Mc 13, Versets 30, 31 i 32): 1/“...no passarà aquesta generació fins que no hagi succeït tot això...”, 2/ “La data i l’hora ningú no la sap, ni els àngels del cel, ni el Fill: només el

Pare...”, 3/ “Alerta! Vetlleu perquè no sabeu quan serà el moment...”. El nucli fort d’aquests versets és la certesa del fet, certesa fonamentada en la paraula de Jesús. Text paral·lel: Mt 24, 36-44.

-EL CONTEXT-

Per a situar-nos bé en el text de la Lectio d’avui seria útil llegir el capítol 13 enter de Marc. Algunes bíblies donen a aquest capítol de Marc el títol de “Discurs escatològic”, és a dir: discurs sobre la fi de tot lo temporal, sigui o no sigui jueu. S’hi barregen, tot confonent-se literàriament – i ben intencionadament- la fi de Jerusalem i la fi del món. Els moments que hauran de passar els deixebles seran molt durs. Jesús els fa un toc d’atenció perquè es refermin en la seva fidelitat, coratge i vigilància. Això és el que pretén aquest discurs. La fi, la que sigui i quan sigui, no es pot calcular ni preveure, però sempre és propera, i per a tothom; per tant, Jesús demana una actitud de vigilància constant i responsable.

Verificada ja la destrucció de Jerusalem l’any 70, alguns grups de cristians d’aquelles comunitats deduïen que la fi del món era imminent (2Te 2, 1-3). Les dues destruccions: la de la ciutat de Jerusalem i la del món, llavors dominat per l’imperi romà, s’estaven verificant una darrera l’altra, tal com Jesús ho havia anunciat.

-AQUÍ i AVUI-

Cal viure plenament el temps que ens és donat amb l’esperança posada en Jesús. Hem de tenir present que la nostra vida transcendeix les limitacions d’espai i temps, però no fer-nos problema per la perdurabilitat en acabar el nostre temps. Cal encabir el Senyor en les coses normals de la vida quotidiana i prendre consciència de que Ell, Crist Pasqua, és per tot i al dedins de tot, viu, i està entre nosaltres. No s’hi val d’estar passius esperant. Hem de ser testimonis el Senyor amb la presència, contacte, paraula, la nostra manera de viure...

Què podem fer? El nostre cristianisme té símptomes de cansament, desengany, esgotament... Som al moment de no posar organigrames, cerimonials, processons, retaules, arquitectures etc. al primer pla de les obligacions. Són importants, certament, però avui cal atendre primer de tot les persones, cada persona i la comunitat amb la intercomunicació des de la Paraula i el silenci interioritzat. Hem de sortir de les superfícies on ens havíem instal·lat i endinsar-nos en les profunditats de fe, i des d’aquí, treballar la formació permanent, sensibilitat social, obertura cultural. Important: fer camí en comunitat, qui vulgui anar sol romandrà desorientat. L’ADVENT ens ajuda a replantejar-nos-ho a fons...

-COMPLEMENTES DE L’EVANGELI-

Primera lectura, Is 63,16-17 i 64, 2-7: “... us heu disgustat amb nosaltres...”

Pregària amb el salm 80 (79): “...feu-nos veure la vostra mirada...”

Segona lectura, 1C 1, 3-9: “...us ha enriquit de tot do de paraula i de coneixement...”

ANTON M. VILARRUBIAS i CODINA
MISSIONERS CLARETIANS C/ Roger de Llúria 5 6 2 08010 BARCELONA
antonvil.codina@gmail.com